

blandt de mindre Arbejdsgivere. Hvorvidt det er muligt at føre denne Tanke ud i Livet, tør jeg ikke udtale mig om, men det er i alt Fald ingen Skade til at have en Bestemmelse, der aabner Mulighed for, at noget saadan kunde praktiseres, hvis en Form fandtes. Men i øvrigt tror jeg, at det ikke er uheldigt, at en saadan Undtagelsesbestemmelse er til Stede, idet der jo muligt ogsaa indenfor andre Arter af arbejdende end just Lønarbejdere eller i alt Fald indenfor Kredse, som man maaske kun med Vanskelighed kunde føre ind under denne Kategori, kunde opstaa Ønsker om at nyde godt af Arbejdsløsheds-kasselovens Bestemmelser: I alt Fald blev denne Bestemmelse accepteret af Folketinget, og den genfindes altsaa i det Lovforslag, der her fremsættes.

Ligeledes findes der i dette Bestemmelser, som opfylder det i dette høje Ting fremsatte Ønske om, at Arbejdsløshedsnavnet skulde tiltrædes af Repræsentanter for Lovgivningsmagten. Dog har jeg paa et enkelt Punkt formindsket Repræsentationen, ikke den, der vedrører Rigsdagen, som er uforandret, men den, der vedrører Indenrigsministeriet, idet jeg skulde tro, at det var tilstrækkeligt, at dette blev repræsenteret gennem Arbejds-løshedsinspektøren. De 4 Repræsentanter for Rigsdagen repræsenterer altsaa sammen med Arbejdsløshedsinspektøren det statslige Element overfor de 6 af Arbejds-løsheds-kasserne udgaaede Medlemmer. Som man erindrer, var det i Fjor her i Tinget Tanken at lade det statslige Element være repræsenteret ved 6 Medlemmer mod de 6 Medlemmer fra Arbejdsløsheds-kasserne. Folketinget forandrede Forholdet til 6 mod 7, og idet jeg nu har formindsket det statslige Element til 5 Medlemmer, har jeg ment det rigtigt at blive staaende ved en Repræsentation for Arbejdsløsheds-kasserne paa 6 Medlemmer. Arbejds-løsheds-kassernes Repræsentation vil saaledes blive i Flertal, hvad jeg maa antage er det rigtige i dette Forhold.

Derimod har jeg paa et andet Punkt, der i Fjor var Genstand for megen Overvejelse i dette høje Ting og mellem dette og det andet Ting, ikke, trods meget grundig Overvejelse, kunnet lade mig overbevise om, at man i dette høje Ting havde truffet det rette. Jeg sigter her til Bestræbelserne for i denne Lov at ind-sætte Bestemmelser vedrørende Forholdet mellem Arbejdsløsheds-kasserne og Arbejds-anvisningskontorerne. Da det var klart,

at dette Forhold spillede en ikke ringe Rolle for adskillige Medlemmer af dette høje Ting, har jeg undergivet det en meget nøje Drøftelse og meget nøje overvejet, om maaske andre Former end de, der var Tale om i Fjor, kunde lade sig bringe til Anvendelse. Men jo mere jeg har beskæftiget mig med dette Forhold, desto mere er jeg blevet overbevist om, at det vil være uheldigt i Arbejds-løsheds-kasseloven vedrørende dette Forhold at indføre andre Bestemmelser, end der allerede er fastsat i selve Loven om Arbejds-anvisning. Jeg tror, at det i Virkeligheden vilde være mest til Skade for Arbejds-anvisningens rolige Udvikling, hvis man i Loven om Arbejdsløsheds-kasserne vilde indføre Bestemmelser, der kunde kompromittere Forholdet mellem Arbejds-løsheds-kasserne og Arbejds-anvisningskontorerne. Jeg skulde derfor meget ønske, at dette høje Ting paa dette Punkt vilde afstaa fra sit Standpunkt fra i Fjor.

Vedrørende Tilskuddet til Arbejds-løsheds-kasserne førtes der i Fjor i Folke-tinget en langvarig Forhandling. Man gik der til en Nedsættelse af Tilskud-det samtidig med en anden Udtryksform for dette. Denne var man fra alle Sider enig om, og til sidst enedes man ogsaa om Nedsættelse af Tilskuddet, dog saavel for det Parti, jeg tilhører, som for det socialdemokratiske og for Højres Repræ-sentanter i Folketinget med meget store Betænkeligheder. I Folketinget indsattes samtidig hermed en Bestemmelse, der aabnede Adgang for, at Kommunitilskud-det i visse Tilfælde kunde blive obligato-risk, nemlig naar Kasserne for ekstraordi-nære Anledninger, ekstraordinære Arbejds-løshedsperioder tilvejebragte en Reserve-fond, kun til Anvendelse i dette Øjemed. I saa Fald skulde det kommunale Tilskud, som ellers er fakultativt, frivilligt, blive obligatorisk. Denne Bestemmelse blev ud-stemt her i Landstinget i Fjor, men jeg tror, at man, hvis man overvejer Sagen nær-mere, dog maaske vil indrømme, at der i det Forslag var noget, som det var vel værd at bygge videre paa. Saaledes som For-slaget i Fjor laa baade i Folketinget og her i Landstinget, var der nogen Tvivl om Reservefondens Stilling indenfor Kasserne. I alt Fald var Arbejdsløshedsinspektøren af den Opfattelse, at Reservefonden, saa-ledes som Lovforslaget omtalte den, i Virke-ligheden kun var Kassernes samlede For-mue. Her i det Forslag, som nu fore-lægges, er der fremsat Forslag om, at Reservefonden skal være en virkelig Re-